

سبیل مخالفان؛ عملکرد یا گفتمان دولت

امروز سالروز تنفیذ حکم ریاست جمهوری حسن روحانی است. ۱۲ مرداد سال ۹۶ و در پی رأی دوباره مردم به روحانی، رهبر معظم انقلاب طی مراسمی در حسینیه امام خمینی (ره) با تنفیذ رأی ملت ایران در انتخابات، حجت‌الاسلام حسن روحانی را به عنوان ریاست‌جمهوری اسلامی ایران منصوب کردند. حالا درست یک‌سال دیگر از عمر این دولت باقی است. حسن روحانی و رأی‌دهندگان به او برنامه‌ها، ایده‌ها و طرح‌های بیشتری به نسبت دولت اول در سر داشتند. چنانکه روحانی در آخرین روزهای تبلیغات انتخابات در پاسخ به همین درخواست‌ها و مطالبات، اشاره کرد که برخی کارها نیازمند رأی بیشتری است. مردم هم سنگ‌تمام گذاشتند و ۱۸ میلیون و ۶۰۰ هزار رأی انتخابات ۹۲ در سال ۹۶ به ۲۳ میلیون و ۵۵۰ هزار رأی رسید.

روحانی در میان خوش‌بینی‌ها و امیدواری‌های فزاینده کار دومین دولتش را آغاز کرد. اولین سال دولت دوازدهم به پایان نرسیده بود که کانون‌های مخالف در داخل، ناراضیاتی از رأی دوباره به روحانی را آشکار کردند. اگر چه ارزیابی‌های آنها در راه انداختن غائله دی ماه ۹۶ طبق برنامه‌ریزی‌ها و پیش‌بینی‌هایشان پیش نرفت، امان‌شان داد که جبهه مخالفان داخلی رقابت‌های انتخاباتی را پایان یافته نمی‌دانند. هم‌زمان با مستقر شدن دونالد ترامپ در کاخ سفید و امضاهای بر تعداد او پای تحریم‌های جدید، سختی کار پیش‌روی روحانی و دولتش را عیان‌تر کرد. اسفند ۹۸ هم میهمان ناخوانده دیگری وارد ایران شد که دشواری اجرایی شدن برنامه‌های دولت را دوچندان کرد. حالا ویروس کرونا و تحریم شانه به شانه هم به مصاف دولت آمده بودند تا همه چیز برای سرخوشی جبهه منتقدان و مخالفان داخلی و خارجی مهیا شود. خارج‌نشینان بر طبل ناکارآمدی نظام در مواجهه با مشکلات می‌کوبند و مخالفان داخلی آن را تعبیر به ناکارآمدی دولت می‌کنند. تریبون مجلس تازه کار هم‌چون توپخانه پشتیبانی، در صدد برآمد با طرح استیضاح رئیس جمهوری تیر خلاص را بر مغز دولت شلیک کند که البته با بنی و تذکر رهبر انقلاب روبه‌رو شد. تحمیل عوامل بیرونی تحریم و کرونا در حقیقت دولت را مجبوره تغییر در اولویت‌بندی‌ها کرد تا بخش زیادی از تمرکز مجموعه کابینه صرف تأمین کالاها، ایوانی اساسی و مایحتاج عمومی مردم و در حقیقت مقابله با تحریم و کرونا شود. استراتژی حفظ «جان و نان» در حد مقدورات و امکانات خود را بر دولت تحمیل کرد. پروژه پنجشنبه‌های افتتاح که هر هفته طرح‌های بزرگی با حضور رئیس‌جمهوری به بهره‌برداری می‌رسد، تلاش دولت برای رونق اقتصادی و به رخ کشیدن ظرفیت‌های داخلی برای مصاف با اعمال فشارهای خارجی است.

با همه اینها تبعات غیر قابل انکار تحریم و کرونا، پایگاه اجتماعی روحانی را دستخوش تغییراتی کرده و زمینه‌ساز موج سواری جبهه مخالفان شده تا در فاصله کمتر از یک‌سال باقی‌مانده تا انتخابات ۱۴۰۰، نه تنها عملکردها با آنچه خود سو، مدیریت‌ها می‌خوانند بلکه کلیت رویکردها و در حقیقت گفتمان دولت روحانی را به چالش بکشند. اینکه ۱۲ رئیس کمیسیون‌های تخصصی مجلس در نامه‌ای به رئیس‌جمهوری بازگشت از مسیر ۷ ساله را پیشنهاد می‌کنند یا روزنامه‌هایی همچون کیهان و وطن امروز برنامه‌های دولت نه از سال ۹۷ بلکه از همان سال ۹۲ را اشتباه می‌خوانند، تأیید این ادعاست که جبهه مخالفان گفتمان اعتدال و مختصات آن را هدف گرفته‌اند چه، می‌دانند به هر حال دولت روحانی بیشتر از یک‌سال دیگر ماندنی نیست. «اعتدال» در داخل و تعامل سازنده با جهان، بنیان این گفتمان است که تنش زدایی، پاسخگویی، شفافیت، آزادی نقد و بیان، رعایت حقوق شهروندی، شایسته‌سالاری، برپهیز ارتش و حاشیه‌نشینی‌ها، توزیع ثروت به جای توزیع فقر، واگذاری اختیارات از مرکز به پیرامون، واگذاری امور به مردم، ترجیح منافع ملی بر منافع جناحی از عمده مؤلفه‌های آن است.

حال به نظری‌م‌رسد نقد مخالفان نه‌ناظر بر اینکه دولت‌چقدر این مؤلفه‌ها را عملیاتی کرده بلکه ناظر بر این است که اساساً چرا چنین رویکردهایی را اتخاذ کرده است. آنها وجود برخی مشکلات را بهانه کرده‌اند تا مکتب به بی‌فایده بودن گفتمان اعتدال یا میانه‌روی بدهند که همین رویکرد مایه نگرانی برای آینده ایران است. فارغ از اینکه چه گروهی بر مسند کار و مسئولیت باشد، میانه‌روی چه در داخل و چه خارج اقتضای شرایط و موقعیت ایران در منطقه و نظام بین‌الملل است. برجام حاصل همین رویکرد نظام بود. در نهایت اگر چه برخی عوامل بیرونی مانع ظهور بروز کامل کارآمدی‌های گفتمان اعتدال شده، اما این به معنای آن نیست که دولت روحانی مسیر اشتباهی انتخاب کرده است. اعتدال در داخل و تعامل با جهان همچنان کم‌هزینه‌ترین گزینه برای مواجهه با موضوعات و چالش‌های موجود و پیش‌روی سیاست است. بنیان‌های اعتدال به معنای اعتدال در ورطه تئدروی‌های روسی است. افزود هیچ نسخه راهگشایی برای برون‌رفت از بحران‌ها و مشکلات ندارد تزجیزه بر برخی شعارها و برنامه‌های عوام‌فریبانه تجربه شده. یک‌سال باقی‌مانده، آخرین فرصت دولت است تا با تشریح واقعیت‌های کشور، کیفیت مواجهه با بحران‌های داخلی و خارجی، موفقیت‌ها در همین شرایط دشوار را بیشتر رسانه‌ای کند و در عمل نشان دهد که راه طی شده درست بوده است اگر چه راه همواره نبوده است.

دباست ایران بر شورای اجرایی برنامه اسکان بشر ملل متحد

جمهوری اسلامی ایران موفق شد جایگاه ریاست شورای اجرایی برنامه اسکان بشر ملل متحد را برای دوره ۲۰۲۱-۲۰۲۰ بدست آورد. به گزارش ایستا، در بحبوحه تنش‌ها و اختلافات موجود بین ایالات متحده آمریکا و کشورمان، آمریکا با کارشکنی در روند انتخاب شورای اجرایی برنامه اسکان بشر ملل متحد، با توسل به بهانه‌های سیاسی تلاش نمود تا ضمن ابراز مخالفت نسبت به ریاست ایران، اجماع موجود میان اعضا را زیر سؤال برده و مانع ریاست ایران بر این شورا شود. ایالات متحده همچنین تهدید کرد که در صورت انتخاب ایران، با خروج از این نهاد سازمان مللی، کمک‌های مالی و همکاری خود را با این شورا قطع خواهد کرد. علیرغم بهره‌برداری این کشور از همه مکانیسم‌های مالی، سیاسی و سازمانی موجود از جمله فشار بر دبیرخانه و سایر کشورها، تلاش‌های دیپلماتیک کشورمان در سفارت جمهوری اسلامی ایران در کنیا، در بکارگیری ابزار دیپلماسی، مذاکرات متعدد با کشورهای مختلف و همچنین ارائه تفسیر حقوقی مستقل در رد نظر و اقدام آمریکا، نهایتاً این تحرکات منجر به اجماع کشورها در حمایت از ایران و محکومیت اقدام یکجانبه گرایانه ایالات متحده شد. با توجه به فضای حاکم بر اجلاس، آمریکا از مواضع خود عقب‌نشینی کرد و در نهایت در نشست آنلاین و مجزای این شورا، جمهوری اسلامی ایران با اجماع وبدون هیچ مخالفتی به عنوان رئیس شورای اجرایی برنامه اسکان بشر ملل متحد برای مدت یک سال انتخاب گردید. برنامه اسکان ملل متحد یکی از بازوهای اجرایی سازمان ملل متحد است که در موضوعات مرتبط با چالش‌های اسکان بشر و همچنین توسعه شهری پایدار فعالیت می‌کند.

خداحافظی احمد توکلی از سایت خبری «الف»

احمد توکلی با انتشار نامه‌ای از صاحب امتیازی («سایت خبری - تحلیلی الف» خداحافظی کرد. به گزارش ایرنا، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام، رئیس پیشین مرکز پژوهش‌های مجلس و نماینده سابق مجلس شورای اسلامی در نامه‌ای رسماً از پایان صاحب امتیازی خود در سایت «الف» خبر داد و گفت که صاحب‌امتیازی الف را به دوست دیرینه خود، جناب آقای سجاد محمدی واگذار کرد.

- یکشنبه ۱۲ مرداد ۱۳۹۹
- سال بیست و ششم
- شعبه ۹ و ۷۴۰

گروه سیاسی/ حسن روحانی در آخرین جلسه

هیأت دولت در روز ۸ مرداد گفت: «از توطئه جنگ قوا عبور کردیم.» او این حرف را به دنبال گذشت روزهایی بر زبان آورده که حتی دورخیزهایی برای به جریان انداختن استیضاح‌ش در مجلس را هم تجربه کرد. دورخیزهایی که البته به تذکر رهبر معظم انقلاب و حمایت ایشان از دولت برای ادامه فعالیت تا آخرین روز کارش رسید. اما جز آن در این دوره سه ماهه از کار مجلس جدید، کم نبود تالش‌هایی که برای به مجلس کشاندن او برای طرح سؤال و یا بردن وزیرایش به جلسه استیضاح به جریان افتاد. از همان اولین ساعاتی که نتایج انتخابات مجلس یازدهم اعلام شد قابل پیش‌بینی بود که احتمالاً حسن روحانی باید جلسات سران قوا در یک سال پایانی حضورش در پاس‌تور را میان دو رقیب انتخاباتی سال ۹۶ خود تجربه کند. تجربه‌ای که برای خیلی‌ها نشانه افزایش تنش بین قوا به نظر می‌رسید. دولت و حسن روحانی اما از همان ابتدا می‌دانستند که این اتفاق در میانه میدان درگیری با تحریم‌های آمریکا و فشارهای خارجی چه نتایج تلخی می‌تواند در پی داشته باشد. ماجرا اما به همین محدود نماند؛ خیلی زود معلوم شد بار همه‌گیری کرونا بر دوش اقتصاد کشور مانند همه دنیا، باری به مراتب سنگین‌تر از آن بوده که از قبل به نظر می‌رسید. حالا با درگیری در دو میدان «تحریم» از یک‌سو و «کرونا» از سوی دیگر، شکاف در صفوف خودی به هیچ ترتیبی قابل توجیه نبود. قبل از روی کار آمدن مجلس یازدهم اما بخش مهمی از نگرانی‌ها معطوف این سؤال بود که آیا مجلس تازه‌نفس و البته با دیدگاهی متفاوت با

حاکمیت یکپار چه

سخنان اخیر رئیس‌جمهوری در جلسه هیأت دولت و گلابه ضمنی ایشان از مشکلاتی که تضادها و تعارض‌های میان قوا و نیز شایعات کذب در مسیر تلاش

دولت برای اداره بهتر کشور ایجاد می‌کند؛ بهانه‌ای است برای مرور نکاتی چند درباره پایسته‌های حاکمیت مطلوب و رابطه میان اجزای آن. در همه کشورهای جهان حاکمیت یک مفهوم یکپارچه است. هم مردم یک کشور و هم جامعه جهانی از یک نظام سیاسی انتظار حاکمیتی واحد دارند و نه حاکمیتی چندگانه. اگرچه مفهوم حاکمیت را اغلب کشورها میان قوای سه‌گانه یا چندگانه تقسیم شده است، اما دقیقاً همین قوا هستند که باید تصویر یک حاکمیت یکپارچه را نشان بدهند. در هر کشوری اگر رفتار هر یک از این قوا به گونه‌ای باشد که تلقی عمومی مردم با جهان خارج این باشد که کشتی حاکمیت یک کشور دویا سه ناخدا دارد نتیجه‌ای جز زیر سؤال رفتن کل مفهوم آن حاکمیت برایشان نخواهد داشت.

البته توجه داشته باشیم که دایره نقادی و حتی اختلاف نظر میان این موضوع خارج است. یعنی به‌طور طبیعی قوای سه‌گانه همگی جمهوری اسلامی ایران یا هر کشوری می‌توانند درباره راه و روش مطلوب خود برای اداره کشور با یکدیگر اختلاف‌نظر و دیدگاه داشته باشند. اما خط قرمز رفتار قوای سه‌گانه آنجایی است که خدای نار کرده این اختلاف‌نظرها به اندازه‌ای باشد که مفهوم حاکمیت یکپارچه را در ذهن عامه مردم زیر سؤال ببرد. بنابر این، اینکه اختلاف نظر و تفاوت سلیقه چه جمعی دارد و به چه نوبت‌هایی می‌شود در این میان اهمیت پیدا می‌کند. اگر فاصله نظرات از یکدیگر زیاد باشد و با لحن تخصص‌آمیزی بیان شود بی‌شک به حاکمیت یکپارچه لطمه خواهد زد و باید خط قرمز تلقی شود. آنچه گفته شد یک امر کلی و جهانشمول است که در کشور ما با توجه به شرایط حاکم شده داخلی و خارجی و فشارهای شدید اقتصادی و اجتماعی که وجود دارد اهمیت دوچندان پیدا می‌کند. فراموش نکنیم که ما خارج از مرزهای کشورمان مخالفان و دشمنان بسیار جدی و متعددی داریم. شاید هیچ کشوری روی کره زمین وجود نداشته باشد که میزان دشمنان و دشمن داشته باشد. همچنان که تحریم‌هایی که علیه کشور ما وضع و اجرا شده سخت‌ترین تحریم‌های بی‌سابقه‌ای است که در طول تاریخ روابط میان کشورها وجود نداشته است. در شرایطی که یک کشور با مشکلات داخلی و هجوم خارجی‌ها مواجه است، عقل اقتضا می‌کند که

دستگیری سرکرده گروهک تروریستی «تندر»

سرکرده گروهک تروریستی «تندر» توسط وزارت اطلاعات دستگیر شد. به گزارش ایسنا، اشراف سربازان گمنام امام زمان(عج) بر یک گروه تروریستی مستقر در آمریکا، منجر به دستگیری سرکرده این گروهک تروریستی شد. جمشید شارمهد سرکرده گروهک تروریستی «تندر»، که از آمریکا عملیات مسلحانه و خرابکارانه در ایران را هدایت می‌کرد در پی عملیاتی پیچیده، اکنون در دستان قدرتمند سربازان گمنام امام زمان(عج) قرار دارد.

مروری به کلیدواژه‌های مهم سخنرانی‌های روحانی در ۱۳۰ روز گذشته

از تأکید بر اتحاد و انسجام تا هماهنگی و همکاری

دولت در این میدان چه خواهد کرد؟ نگرانی که البته یک سال و اندی قبل از آن هم بابت شروع دوره جدید قوه قضائیه هم مطرح بود اما چندان طولی نکشید که مشخص شد محلی از اعراب ندارد. ذات متکثر مجلس اما در این خصوص باعث تفاوت تحلیل‌ها شده بود. روز هفتم خرداد در افتتاحیه مجلس یازدهم پیامی که روحانی از پاس‌تور با خود به بهارستان آورده بود، پیام همکاری بود؛ «هم دوران دولت، چهارساله و کوتاه‌است و هم دوران مجلس؛ اما با همکاری دولت و مجلس می‌توانیم برای دهه‌ها و حتی قرن‌ها برای مردم یادگار دائمی و ماندگاری به‌جا بگذاریم» و «ترجیح منافع ملی بر منافع بخشی و جناحی اساس کار برای همکاری دولت و مجلس خواهد بود.»

این سخنان روحانی در آن روز البته فقط یک تعارف سیاسی نبود، در تمام مدت سپری شده از سال ۹۹، تأکید حسن روحانی بر روی همین مساله بوده و هست؛ تأکید بر یک همکاری همدلانه و ملی برای گذر از شرایط ویژه‌ای که کشور در آن قرار دارد. او در حدود ۲ ماه و نیم اخیر از اول فروردین ماه تا ۵ مرداد ماه در مجموع ۴۹ بار در سخنرانی‌هایش قوا، نهادها و طیف‌های مختلف اجتماعی را دعوت به وحدت کرده است. به عبارتی تقریباً هر ۳ روز یک بار. در همین مدت هم در سخنان رئیس‌جمهوری ۳۳ بار موضوع دعوت به همکاری و ۱۲۷ بار تأکید بر همراهی دیده می‌شود. یعنی تقریباً هر دو روز یک بار تأکید بر مساله «همکاری و همراهی، اتحاد و اخلاق است که می‌تواند آینده خوبی را برای ما بسازد.» همین خط و مسیر در سخنان رئیس‌جمهوری در اولین جلسه هیأت دولت ۱۳۵ روز گذشته و ۷۰ سخنرانی که در این مدت

داشته، ۲۲ بار در سخنرانی‌های خود بر اتحاد، ۲۱ بار بر لزوم انسجام، ۱۷ بار بر همدلی، ۱۶ بار بر کمک و نهایتاً ۷ بار بر هماهنگی در درون کشور تأکید کرده است.

البته رئیس‌جمهوری از همان روز اول فروردین ماه ۹۹ تمرکز ویژه خود بر این مفاهیم «وحدت‌ساز» برای سال جدید را در پیام نوروزی‌اش کلید زد. جایی که تأکید کرد: «از کرونای جسمی سریع خواهیم گذشت. با وحدت، تلاش، همکاری، با تلاش پزشکان، باید تلاش کنیم از کرونای روحی هم عبور کنیم. وحدت، اتحاد و اخلاق است که می‌تواند آینده خوبی را برای ما بسازد.» همین خط و مسیر در سخنان رئیس‌جمهوری در اولین جلسه هیأت دولت ۹۹ هم مورد تأکید قرار گرفت؛ «در کنار این

که نشان از یک واقعیت مهم دارد و آن اینکه رسیدن به یک تفاهم جمعی و همکاری همدلانه برای دولت نه صرفاً یک شعار فانتزی بلکه یک سیاست عملیاتی ناظر به سال پایانی عمر دولت است. سالی که در کنار بار جمع کردن پروژه‌ها بر روی دوش قوه مجریه، بار تحریم و کرونا نیز سنگینی می‌کند. اهمیت مدیریت این مسائل از نظر دولت و رئیس‌جمهوری نه یک بهانه کار تبلیغاتی و سیاسی بلکه ضرورتی ملی است که اگر درست به سرانجام نرسد، همه کشور را متضرر می‌کند. با همین دیدگاه است که حسن روحانی در جلسه هیأت دولت روز ۳ اردیبهشت و در شرایطی که بسیاری از ناظران سیاسی آغاز به کار مجلس جدید را چالشی بزرگ برای دولت می‌دانستند، این‌گونه موضع‌گیری کرد: «ما باید پادمان باشد که رقابت‌های انتخاباتی سال ۹۶ سه سال است که تمام شده. ۹۶ رقابتی انتخاباتی بود و الان در سال ۹۹ هستیم. سال بعد از انتخابات است. مجلس هم که انتخابات آن برگزار شد دیگر رقابت انتخاباتی نداریم و همه باید برای کشورمان و ملت‌مان کار کنیم. حالا انتخاباتی سال آینده هست، باز سال آینده شروع کنیم. امسال سال وحدت است، باید دست هم را بگیریم در کنار هم باشیم.»

با این توصیف به نظر می‌رسد اعلام این موضوع توسط رئیس‌جمهوری که «از توطئه اختلاف بین قوا عبور کرده‌ایم»، اعلام پیروزی و موفقیت نسبی در سیاستی باشد که در ۱۳۵ روز گذشته مورد تأکید جدی دولت برای سال آخر کارش بود. هر چند که هیچ چیز قطعی نیست و عدم شایخت موفقیتی می‌تواند ورق «همکاری» و «وحدت» را در کشور برگرداند.

تظاهرات مردمی، نمود امر سیاسی در بستر تغییر نظم جهانی

اسلامی در کنار جمهوریت است و اساساً مردم ایران مسلمان هستند، کنش‌های غیر رسمی مسلمانان در حوزه غیر رسمی نیز بعضاً با معنای سیاسی می‌یابد یا اینکه قابلیت تفسیر سیاسی می‌یابند. نمونه‌هایی این‌گونه نمودهای غیر رسمی را می‌توان در راهپیمایی‌هایی که در اعتراض به سیاست‌های نظام سلطه صورت می‌گیرد، یا اخیراً راهپیمایی اربعین یافت. اعتراض‌هایی که بسیاری از آنان به‌صورت خودجوش صورت می‌گیرد و بن‌مایه‌های مذهبی دارد، صورت‌های کنشی غیر رسمی دارد که اگرچه «کارکرد آشکار» و مستقیم آنان در حوزه سیاست رسمی تعریف نشده است، اما در حوزه «کارکردهای پنهان»، کاملاً در حوزه سیاسی جمهوری اسلامی جای داشته و به نوعی بازتولید قدرت نرم برای نظام محسوب می‌شوند. راهپیمایی‌ها و تظاهراتی که در ایران برگزار می‌شود نیز یکی از نمودهای امر سیاسی است که نظام سلطه سعی داشته است از نادیده بگیرد و تظاهرات‌ها در واقع نقش حافظه سیاسی جمعی مردم ایران را برعهده دارند و نوعی سیستم بازتولید حافظه‌ای تلقی می‌شوند و این سیستم‌های حافظه‌ای برای بازتولید جمهوری اسلامی بسیار ضروری و حیاتی‌اند و لذا بازتولید نظام از خلال همین انتقال سیستم حافظه‌ای انجام می‌گیرد که در این چهارده شاهد امتداد بی‌وقفه و تسری یافتن به نسل‌های سوم و چهارم بوده‌ایم.

از این ره، نقش این تظاهرات و راهپیمایی‌ها را نباید دست کم گرفت. تظاهرات و راهپیمایی‌ها علاوه‌بر نقش جامعه‌پذیری سیاسی و بازتولید حافظه‌ای سیستم در حوزه فضای داخلی ایران، نقشی جدی نیز در فضای بین‌الملل بین‌الملل شده است. فضایی بین‌المللی دارد و آن، بازنمود نقش مردم در پشتیبانی از نظام و در نتیجه افزایش قدرت و جایگاه نظام است. در واقع، از سویی کشورهای قطب سلطه با رصد این تحولات، ارزیابی‌های خود را در برآورد قدرت نرم نظام و پشتیبانی مردمی آن، بر مبنای واقعیت بنا می‌کنند و از سویی، کشورهایی که عضو این نظام نبوده یا مقابل آن هستند، اولاً جایگاه ایران را در تقابل با نظام سلطه جدی می‌بینند و ثانیاً این تقابل می‌تواند به گسست‌های منجر شود و آنان می‌توانند نظام اسلامی ایران را به عنوان الگویی مقاوم انتخاب کنند و از آن الهام بگیرند. در مجموع، آنچه جمهوری اسلامی را به عنوان نظامی خاص در دنیا مطرح کرده و منجر به تقابلی تمام عیار میان نظام سلطه و این موجودیت نسبتاً جدید در فضای بین‌الملل شده است، فضایی ایدئولوژیک است. است. تقابل ایدئولوژیک میان این دو قطب، که به تعبیر هانتینگتون ناشی از اعتقاد به دو نظام ارزشی جهانشمول و رقیب است، توانسته است نوعی از فضای قدرت – مقاومت را در سیاست بین‌الملل به وجود آورد که در کنار به چالشی قطب‌های جدید همچون چین و روسیه، آینده نظم جهانی را رقم خواهد زد و این آینده قطعاً نوعی نظم چند قطبی(Multipolar) خواهد بود و جمهوری اسلامی ایران یکی از بازیگران جدی نظم چندقطبی بین‌الملل در آینده نزدیک خواهد بود و در این قدرت‌یابی و فرآیند بازتولید قدرت، تظاهرات و راهپیمایی‌های مردمی نقش بسزا و چشمگیری دارند.

President

همه سختی یک انسجام درست شد. نگذاریم این انسجام از بین برود، دل‌ها به هم نزدیک شد، مقدار زیادی کینه‌ها زوده و دل‌ها متوجه حق و خادوند و کمک به همدیگر شد. این آثاری که در کنار این رنج (کرونا) به دست آوردیم را نگذاریم از بین برود.» وجه سیاسی همین مساله هم در جلسه روز ۱۳ فروردین هیأت دولت در سخنان رئیس‌جمهوری متبلور شد؛ «از جناح‌های سیاسی تشکر می‌کنم. درست است جناح‌های سیاسی اختلاف سلیقه‌های مختلفی دارند اما بجز یک عده بسیار معدود و کم، همه حمایت می‌کنند و هم‌زمان و هم‌نوا هستند.»

پیام‌های همدلانه رئیس‌جمهوری از همان آغاز سال تا همین امروز به صورت مسلسل‌وار در همه ۷۰ سخنرانی او تکرار شده است. تکراری

احمد نادری
استاد دانشگاه تهران

تأکیدداشت وارده

اختلاف‌نظر‌هایی که به‌طور طبیعی در همه کشورها وجود دارد متناسب با شرایط کنترل و هدایت شوند تا مبادا این ذهنیت در خارج شکل بگیرد که فشارها سبب شده سیستم مرکزی تصمیم‌گیری نظام سیاسی دچار بی‌قاعدگی و اختلال شده است.

بنابر این شرایط کشور ما اقتضای کند که قوای مقننه، است اما کاملاً به شرایط ویژه کشور توجه داشته باشند. البته در این مسیر خوشبختانه برخی اقدامات مانند تشکیل شورای اقتصادی سران سه قوه که با ابتکار مقام معظم رهبری تشکیل شد از جمله اقداماتی است که توانسته و می‌تواند در جهت ایجاد هم‌آوایی میان قوای سه‌گانه مؤثر باشد و از حجم اختلاف‌نظرها و عملکردهای متعارض میان آنها بکاهد.

با وجود این نکته مهمی که نباید از نظر دور داشته شود این است که قوای سه‌گانه باید تا حد امکان تلاش کنند تا اختلافات خودشان را در محافل غیرعمومی حل کنند و آن را به سطح جامعه نکشاند. این به معنای پنهان کردن اطلاعات از مردم نیست، بلکه به معنای آن است که بسیاری از اختلافات با گفت‌وگو و همفکری در درون جمع مسئولان قابل حل است و نباید با اهداف سیاسی به سطح جامعه کشانده شود و موجب اضطراب بیشتر برای مردم در شرایط کنونی شود.

در همین راستا ما در جامعه‌مان با عامل مخرب دیگری نیز مواجه هستیم که به نوعی در سخنان اخیر رئیس‌جمهوری محترم نیز به آن اشاره شد. شایعه و زیر سؤال بردن تصمیمات نهادهای حاکمیتی بر مبنای محتوای رسانه‌ای که ملغمه نگران‌کننده‌ای از اطلاعات درست و نادرست هستند یکی از عوامل مضر در رابطه مردم و حاکمیت است. البته ریشه بسیاری از اشتباهاتی که در کشور منتشر می‌شود به عملکرد ناصحیح مسئولان نهادهای مختلف در سطوح مختلف بازمی‌گردد. اگر مسئولان با دقت بیشتری عمل و اظهار نظر کنند، اطلاع‌رسانی بموقع انجام دهند و این‌گونه نباشد که با تأخیر در ارائه توضیح، جامعه به مواجهه با شایعات احساس کند که به اخبار مگویی دست پیدا کرده است؛ می‌توان از به‌وجود آمدن بهمن ویرانگر شایعات که تخریب‌کننده اعتماد عمومی است، جلوگیری کرد.

در کنار همه آنچه گفته شد ذکر این نکته ضروری است که قرار داشتن دولت در سال آخر مسئولیت اهمیت همه این ملاحظات را تشدید می‌کند، زیرا سال آخر عمر دولت‌ها از جهت تعامل قوا با یکدیگر و ثبات مدیریت و نیز نگاه و حس مردم نسبت به کارنامه عملکرد قوه مجریه از حساسیت بیشتری برخوردار است و تا حدودی مراقبت بیشتری را می‌طلبد.

عملیات بود که این عملیات تروریستی با تسلط اطلاعاتی مأموران وزارت اطلاعات ناکام ماند. جزئیات بیشتری از عملیات پیچیده و موفق فرزندان انقلابی ملت ایران در به‌دام انداختن سرکرده گروه تروریستی تندر متعاقباً به اطلاع ملت شریف ایران خواهد رسید.

■ **موسوی: آمریکا باید پاسخگوی حمایت از گروهک‌های تروریستی علیه ایران باشد**

سخنگوی وزارت امور خارجه کشورمان

هم از اقدام مقتدرانه سربازان گمنام امام زمان(عج) در دستگیری سرکرده یک گروهک تروریستی و خرابکار قدرانی کرد. به گزارش ایسنا، سید عباس موسوی ضمن به‌دام آوردن مردم در این نظام مقتدرانه سربازان گمنام امام زمان(عج) افزود: رژیم آمریکا در حالی خود را در کنار مردم ایران معرفی می‌کند که تروریست‌های شناسنامه‌دار و کسانی که مسئولیت چندین عملیات تروریستی داخل ایران را بر عهده گرفته و دستشان به خون

مردم و شهروندان بی‌گناه ایرانی آلوده است را در خاک خود جای داده و از آنها در ابعاد و اشکال مختلف حمایت و پشتیبانی می‌کند. موسوی ضمن اعتراض شدید به دولت آمریکا افزود: این رژیم باید پاسخگوی حمایت از این گروهک تروریستی و دیگر گروهک‌ها و جانیانی که از داخل آمریکا هدایت عملیات خرابکارانه، مسلحانه و تروریستی علیه مردم ایران را بر برعهده دارند و خون شهروندان ایرانی را بر زمین می‌ریزند، باشد.